

Posudek vedoucího bakalářské práce

Markéta Severová

Fresková výmalba zámku v Žirovnici

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Studentka Markéta Severová si za téma své bakalářské práce zvolila vynikající malířské dílo pozdního středověku, freskovou výzdobu zámku v Žirovnici u Jindřichova Hradce. Zvolené téma není pro studentku nové, ale naopak měla v předkládané kvalifikační práci možnost do jisté míry završit svůj zájem o tuto památku ve svém rodišti, neboť z jiného pohledu se jí věnovala například již v rámci výuky předmětu o středověkém umění a dobře jí zná i ze své průvodcovské praxe.

Zmíněné je dle mého názoru důvodem, proč autorka do práce chvályhodně nezařadila rozvláčné úvodní kapitoly, ale historii zámku se věnovala pouze na nejnужnějším prostoru. Také popisu a rozboru freskové výzdoby je v textu vyhrazen přiměřený rozsah. Převážná část celkově poměrně rozsáhlé práce je pak věnována uměleckohistorickým souvislostem žirovnických maleb, otázce objednavatele i problematice anonymního mistra jako autora. Připojena je rovněž krátká část o tzv. Zelených světnicích.

Ze srovnávacích příkladů vybrala autorka malby na zámku v Jindřichově Hradci, na hradě Švihově a ve svatobarbarském kostele v Kutné Hoře. Ačkoliv ve všech případech především pečlivě shrnula poznatky z dosavadní literatury, projevila přitom pochopení problematiky a shrnuté argumenty dokázala strukturovat smysluplně a při zapojení vlastního názoru, který však nezaznívá nijak silně. Myslím ale, že si v případě zvolené komplikované problematiky autorka vybrala rozumný postup, takže práce jako celek vyznívá velmi vyváženě. I při tomto opatrném přístupu však studentka vnesla do své práce jeden důležitý střípek poznání, který by se mohl v budoucnu stát jedním z opěrných bodů hlubšího bádání. V rámci mezioborové konzultace zjistila, že specifický způsob zpracování mědi, kterému se objednavatel žirovnických fresek Václav Vencelík z Vrchovišť věnoval, byl rozvíjen v norimberském prostředí. Tento aspekt by pak mohl podporovat domněnku některých starších badatelů, že anonymní malíř fresek se pohyboval právě v tomto uměleckém okruhu.

Co se týče anonymního mistra, došla autorka na základě vlastních pozorování, podpořených názory v literatuře k závěru, že tato fiktivní autorská postava pod sebou zahrnuje nejspíše celou skupinu schopných malířů, kteří se spojili dohromady právě kvůli splnění žirovnické zakázky.

Velmi specifickou problematiku tzv. Zelených světnic autorka spíše shrnuje, než že by analýzou žirovnického příkladu přinášela nový názor. Přiklání se však k tvrzení Martina Vaňka, že asi nebude možné zelené světnice chápat jako jednotný fenomén s jednoznačnou charakteristikou.

Rád bych na závěr vyzdvihnul fakt, že autorce se podařilo pracovat s dizertací Jana Dvořáka z roku 1951, věnovanou pohusitskému nástěnnému malířství v Čechách, která byla dlouhou dobu považována za ztracenou, takže mohla zahrnout její poznatky do své práce autenticky, nezprostředkovaně.

Celkově hodnotím bakalářskou práci Markéty Severové kladně především pro schopnost pracovat s vymezeným tématem v širších uměleckohistorických souvislostech a soustředit se přitom na ty nejpodstatnější aspekty problematiky.

Předkládanou práci proto rozhodně **doporučuji** k obhajobě a klasifikuji známkou **výborně**.

Dne 17. června 2013

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.